

Oponentura, Jan Šíblo
Komplexní restaurování prvního vydání Severýnovy Bible
z roku 1529 ze sbírek Vědecké knihovny v Olomouci.

Práce je napsána stručně a věcně, je rozdělena do 5 základních kapitol:

- a) Typologický popis objektu.
- b) Popis poškození.
- c) Návrh restaurátorského zásahu.
- d) Postup restaurátorských prací.
- e) Podmínky a způsob uložení.

Zbylé, avšak velmi důležité kapitoly, jsou provozního charakteru a týkají se metodiky prací nebo dokladování výsledků citovaných v pracích. Jedná se především o grafické přílohy, obrazovou dokumentaci, výsledky měření a podobně.

Vzhledem k tomu, že prezentovaná práce je kvalitní jak ve svém opisu, tak v realizaci restaurátorského záměru, moje připomínky jsou omezeny ve svém počtu a jsou pouze podružného charakteru. V kapitole „typologický popis objektu“, § 2.1 str. 10 používá autor pojmu typologický popis vazby, a to v rozporu s první větou téhož paragrafu, kde stanoví, že původní vazba se nedochovala („Organismus původní knižní vazby se nedochoval“) a dále pokračuje v popisu struktury šití; zdá se, že by bylo dostačující zachovat pouze tuto větu a zbytek paragrafu nazvat typologický popis šití, případně pojednat tento paragraf s paragrafem 2.2-typologický popis knižního bloku.

Navrhovaný restaurátorský zásah je adekvátní jak co se týká charakteru popsáných poškození a způsob jeho provedení je kvalitní a důsledný. Doplnění chybějících folií bylo přirozeným důsledkem vzhledem k plánované plné rekonstrukci knižního bloku. Dále jako velmi kladnou skutečnost je třeba uvítat zvolení konzervačního typu vazby, jejíž forma zaručuje funkčnost objektu, nicméně úsilí o zachování původního formátu knihy víc poukazuje spíše na respektování historie samotného objektu než na formu vazby (případně se zvolenou technologií konsolidace poškozených listů knižního bloku – dolévání na klinu místo dolévání na stroji. „Toto rozhodnutí spolu s předpokladem zhotovení měkké pergamenové konzervační vazby jsou důvody, proč jsme dvojlisty nedolávali do jednotného formátu“).

Uvedená doporučení pro budoucí parametry uložení objektu jsou nepochybně správná (kapitola 7 str. 25), bohužel jen v teoretické rovině. Základem správné ochrany je především stabilita klimatických podmínek a minimalizování výkyvů teploty a vlhkosti ovzduší mezi skladištěm, studovnou a výstavními prostory. Norma samotná má proto pouze orientační charakter. Uvedené hodnoty by měly zohlednit historii objektu, jeho materiálové složení a případné způsoby jeho využití včetně platných hygienických norem pro studovny a výstavní prostory. Otázkou vztahu mezi normou uložení a reálním životem se zajímá už dlouhodobě Tim Padfield na svých webových stránkách <http://www.conservationphysics.org/index.php>, jehož lekturu vřele doporučuji.

Závěr

Práce pana Šíbla je dobrá a její realizace kvalitní v souladu s restaurátorským záměrem. Výše uvedené připomínky v ničem neubírají na kvalitě práce. Navrhovaná známka studenta:

velmi dobře (2)

J. Stankiewicz

Ved. Restaurátorského Oddělení NK ČR.

